

ERHAN KOLBAŞI

KOZMİK DOKUNUŞ

In Vitro

DESTEK YAYINLARI: 868
ARAŞTIRMA: 201

ERHAN KOLBAŞI / KOZMİK DOKUNUŞ IN VITRO

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergöl
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları:

1.-3. Baskı: Kasım 2017

4. Baskı: Şubat 2018

5. Baskı: Nisan 2018

6. Baskı: Kasım 2018

7. Baskı: Nisan 2019

8. Baskı: Mart 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-327-0

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

ERHAN KOLBAŞI

KOZMİK DOKUNUŞ

In Vitro

ALIKONMA OLAYLARININ ARDINDAKİ GÖRKEMLİ
KOZMİK OPERASYON VE TÜRKİYE ALIKONMA
VAKALARI

İÇİNDEKİLER

Yazar Hakkında	7
Giriş	9
Birinci Bölüm	
Alıkonma Deneyimi	17
Alternatif Açıklama Bulma Çabaları	23
Genel Karakteristikler	28
Uyku Hali, Uykudan Uyanma ve Gemiye Alınma.....	30
Farklı Bir Bilinç Hali ve Unutma Süreci.....	33
Çocukluktan Başlayan ve Jenerasyonlar-Arası Bir Süreç.....	34
Bağlantılı UFO Gözlemleri/Eşzamanlı Gözlemler.....	37
Yandakilerin Tepkisiz Hale Getirilmesi.....	37
Dünyadışı Araçların İç Yapısı	38
Varlık Tipleri.....	40
İletişim	44
Fiziksel Muayene.....	47
İmplantlar	51
Fiziksel Belirtiler ve Alıkonma Sonrası	
Ruhsal Semptomlar	57
Mesajlar.....	60

Zaman Akışında Atlama ve Kayıp Zaman Olgusu.....	63
Unutma/Hatırlama Süreci ve Hipnotik Regresyon Yöntemi	64
Bazı Rahatsızlıkların İyileşmesi.....	71
Melez Irk Yaratılması	74
Negatif Çağrışımlar.....	80

İkinci Bölüm

Türkiye Alıkonma Vakaları	85
Kültürel Etkiler	87
Toplumdan Soyutlanma ve Yalnızlık Duygusu	90

Üçüncü Bölüm

Büyük Dönüşüm	227
Her Travma Kaynağı Negatif mi?	229
Bütünsel Varoluş, Farklı Boyutlar ve Klasik Uzay/Zaman Algısının Çöküşü.....	232
Çift Kimlik (İnsan/Dünyadışı Varlık Kimliği).....	233
Dünya Görüşünün Çöküşü	236
Yeni Kozmik İnsanın Doğuşu.....	238
EK-1 Betty&Barney Hill Vakası	247
EK-2 Alıkonma Genel Belirtileri	251
Kaynakça (Endnotes)	255

Yazar Hakkında

1966 İzmir doğumlu olan araştırmacı-yazar Erhan Kolbaşı Dışişleri Bakanlığı'nda 25 yıl süreyle İdari Ataşe, Yardımcı Konsolos ve Konsolos olarak görev yapmış, 2016 yılında Dışişleri kariyerini noktalamıştır.

Özellikle Washington, DC ve New York görevleri sırasında, 8 yıl boyunca ABD merkezli, dünyadışı uygarlıklara ilişkin yeni bir sosyal bilim disiplini olan "exopolitika" alanında araştırma ve faaliyetler yürüten Exopolitics Institute (Exopolitika Enstitüsü) bünyesindeki program ve çalışmalara katılan yazar, UFO/Dünyadışı Uygarlıklar konusuna dair birçok makale kaleme almış ve sunumlar yapmıştır. Erhan Kolbaşı 2016 Ağustos ayında Exopolitics Institute üyeliğine seçilmiştir.

Galaktik Diplomasi isimli kitabı 2016 yılında yayımlanmış olan Kolbaşı, TV programları, konferanslar, üniversite düzeyinde exopolitika/ufoloji dersleri ve sunumlarla, dünyadışı uygarlıklarla ilişkiler konusundaki bilincin yükseltilmesi yönünde çalışmalarını sürdürmektedir.

Kolbaşı halen Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi'nde Başkan Yardımcılığı görevini yürütmektedir.

Giriş

Bu kitabı okumadan önce önyargılarınızı, ön-kabullerinizi, bugüne değin beslediğiniz, büyüttüğünüz ve koruduğunuz dünya ve evren görüşünüzü sevgiyle ve derin bir içsel teslimiyetle bir yana bırakma cesaretini göstermeye hazır olunuz. Dünya insanlığı olarak yepyeni ve görkemli bir yolculuğun eşliğindeyiz. Ama bu yolculuk, eski eşyalarımızla çıkabileceğimiz türden bir yolculuk değil...

Ruhsal dönüşüm, üst boyutların vazifelilerinin daha alttaki varoluş katmanlarında deneyim yapan varlıklara ellerini uzatmalarıyla gelir. Bu, “evrensel yardımlaşma yasası”dır.

Ruhsal İdare Mekanizması dediğimiz, tekleşmiş, bir ve tam olmuş bilinç düzeyinin varlıkları, evrende zamanı, mekânı, her “oluşu” ve her “olmayışı”, her deneyimi en küçük zerresine kadar düzenleyen, toparlayan, organize eden, yöneten ve varlıkların sonsuz ve sınırsız varyasyonlar içindeki deneyimlerini biçimlendiren senaryo yazarlarıdır. Dünyadışı uygarlıkların temsilcileri bu muazzam mekanizmanın emrinde ve izin verdiği sınırlar dahilinde olmak üzere, kendi tekâmül düzeylerine uygun şekilde, alt boyutların deneyim alanlarındaki gezegenlerin varlıklarıyla, geniş zamana yayılan, kademeli bir süreç içinde temaslar kurarak, o varlıkları bir üst varoluşun daha yüksek frekanslı, daha incelmış enerjilerine ve yeni bedenlerine hazırlarlar.

Dünya gezegeninde “olmakta olan” da budur...

Dünyadışı uygarlıkların temsilcileri kendi değer yargıları ve görev dosyaları kapsamında, Türkiye de dahil olmak üzere, gezegenimizin her köşesinden bireylerle yoğun bir temas süreci yürütüyorlar.

Bu temaslar, en travmatik olanından, en olağanüstü ruhsal hazza, hatta spiritüel ekollerde ekstatik ya da “vecit” hali olarak adlandırdığımız derin hissedişe kadar değişen çok geniş bir skala içindeki deneyimleri kapsamaktadır. Deneyimlerin bu derece farklı kılıklarda algılanmasının bilebildiğimiz ve bilemediğimiz sebepleri vardır. Sözü ettiğimiz bu farklılıklar, yaşanan olayların “kaçırılma”, “alıkonma”, “yakın temas” vb. gibi değişik etiketlerle isimlendirilmelerine yol açmaktadır. Bizler bu etiketlere –gereğinden fazla– takılmadan, yaşananların bizlere ne anlatmaya çalıştığına ve insanlığa nasıl bir yön gösterdiğine odaklanmalıyız.

Bu arayışımızda, “insanları kaçıran uzaylılar” klişesinden seviyesinden uzak durarak ilerleyeceğiz. Zira bu konu, yanlış ve yanlış bilgi çöplüğüne dönüşmüş internet sayfalarının ve sansasyon yemiyle okuyucu avlamaya çalışan tabloid gazetelerin kamuoyuna sunmakta olduğu kurguların çok ötesinde boyutları ve yansımaları olan olguları barındırmaktadır.

Her ne kadar ana-akım medyanın yapay gündeminden uzak tutulsa da, “bireysel temaslar” konusu –çok olasıdır ki– yaşadığımız çağın en önemli ama bir o kadar da kompleks dosyasıdır. Birçok önemli araştırmacının benzer olayları inceleyerek farklı sonuçlara ulaşıyor olmaları, ne kadar zorlu bir dosya ile karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor.

Kaba bir hesapla, şimdiye kadar dünya çapında en az 150 ila 200 milyon insanın deneyimlediği bir süreci yaşıyoruz. Temasçı sayısı, sanılanın çok daha üzerinde olabilir. Bu satırların yazıldığı sırada dahi, sayısını tahmin edemeyeceğimiz temaslar yaşanıyor ve yaşanmaya da devam edecek.

Dünyanın istisnasız her yerinden bu kadar çok sayıda temasçının içerik olarak birbirine çok yakın deneyimler geçiriyor olmaları dünya tarihinde benzeri asla görülmemiş bir fenomendir.

Dünyadışı uygarlıkların temsilcileri, gerek fiziksel, gerek eterik boyutumuzda, nihai hedefini henüz net olarak anlamlandıramadığımız, olağanüstü bir süreç yürütüyorlar ve alışageldiğimiz normları ve değer yargılarımızı altüst ederek, gezege-nimizin her bölgesinden insanların yaşamlarına dokunuyorlar.

Bireylerin evrene bakışlarını temelinden sarsan bu “dokunuş” bazen temasçıları en derindeki korkularıyla yüzleştiren kâbusları ve bir dizi sıra dışı tıbbi prosedürü kapsarken, bazen temasçıya dünyadışı ırklar arası yeni bir türün oluşumunda ebeveyn rolü yükleyen bir yaratım operasyonuna dönüşüyor. Yaşananlar sıklıkla da evrenin en derin gizemlerine açılan anahtarları temasçının ellerine bırakıyor. Bu unsurların tümünü bir arada içeren birçok vaka da araştırmacıların çalışma maa-salarının üzerinde birikmeye devam ediyor.

Alıkonma ve temas olayları mevcut bilimsel dünya görüşü-müzün dayandığı zemini altımızdan çektiği gibi, gerçeklik algı-mızı da yerle bir ediyor. Bilimimizin düzeyinin çok üzerinde bir teknoloji ile karşı karşıyayız. Öğrenmek ve ilerlemek istiyorsak, bu olayları tam anlamıyla kavrayabilecek referans çerçevesine sahip olmadığımızı kendimize itiraf ederek işe başlamalıyız. Ev-ren anlayışımızı ve algı sınırlarımızı, bize “irrasyonel” görünen bu olayları içine alacak şekilde genişletme çabası içinde olma-lıyız. Alıkonma/temas deneyimleri yaşayan temasçıların bizle-re aktardıklarını, elimizdeki deneysel verilerle oluşturduğumuz akademik dağarcığımıza oturtma ve bu şekilde bir rasyonellik kazandırma gayretine girersek, kendimizi bulacağımız nokta çıkmaz bir sokağın kalın duvarı olacaktır.

Dünyadışı uygarlıklarla “açık ve kitlesel” iletişime girilmemiş olması, insanlığı anlamsız ve dayanaksız bir kibir içine sokuyor. Kozmosta merkezi bir rol üstlendiğini düşünen insanlık, uzak gezegenlerden ve/veya üst boyutlardan gelen ileri uygarlıkların, seçtikleri bazı bireyleri adeta sihir gibi görünen teknolojileriyle kolaylıkla gemilerine alarak üzerlerinde birtakım işlemler uygulamalarını ve temasçılara, yerleşik paradigmamızdan çok farklı, olağanüstü derin ruhsal deneyimler yaşatıyor olmalarını kabullenmekte büyük zorluk yaşıyor.

İnsanlık tarihinde türümüzün zihin sınırları belki de hiç bu derece zorlanmamıştı.

İnsan zihni, kendi mental dengesini koruyabilmek adına basit açıklamalara gereksinim duyuyor ve “kötü uzaylıların birkaç insanı kaçırıp deney faresi muamelesi yapıyor olduğu” gibi sığ bir yaklaşıma sığınabiliyor ya da olan bitenle baş edebilmenin bir diğer yöntemi olarak, yüzleşmekten tamamen kaçıp, yaşananların maddi kazanç sağlamak için kaçırılma öyküleri uyduran hayalcilerin üretimi olduğu fikrine sarılıyor. Bu olguyu kabullensek de reddetsek de, bizler kısır ve kontrol-temelli toplumsal kalıplarımız içinde maddesel oyuncaklarımızla zihnimizi meşgul tutmaya çabalarken, arka planda kavrayışımızın çok çok ötesinde bir süreç –gittikçe hızlanarak– devam ediyor.

Türkiye, alıkonma ve temas olaylarının sayısı ve niteliksel çeşitliliği bakımından tahminlerin üzerinde bir vaka havuzu sunuyor biz araştırmacılara...

Bu kitapta Türkiye vakalarına odaklanmam belli sebeplerden kaynaklandı. Bunların başlıcası, bu temasçılarla doğrudan görüşebilme olanağının olmasıydı. Zira bu yöntem, temasçı ifadelerinin doğrulanmasında sosyal bilim metodolojisini kullanmak bakımından önemli avantajlar sağlamaktadır.

Türkiye’de yaşanan alıkonma ve temas olaylarını, bu olguya dair ortak karakteristiklerin içine harmanlayarak sizlere

aktarmayı tercih ettim. Çünkü sadece vaka ve öykülerin aktarılması, bu inanılmaz fenomeni tüm boyutlarıyla inceleyebilmek için yeterli olmayacaktı. Böylelikle farklı temasçılarının deneyimlerdeki ortak noktaları bir araya getirebilme olanağını da elde etmiş oldum.

Çok kaygan bir zeminde yürüyeceğimi bilerek yola çıktım. Temasçılarının tüm içsel samimiyetlerine karşın, belli detayları “tam olarak yaşandığı şekliyle” aktaramamaları riskini kabul etmek gerekir. Çünkü bilinçaltımız, algılayamadığı bazı unsurları anlaşılabilir bir sembolizm diline çevirecek kadar kurnaz olabilmektedir. Ama bu asla yaşanan deneyimdeki “ana olayı” değiştirmemektedir.

Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi'ne ulaşan 800'den fazla vaka elimizdeydi. Bu vakaları tek tek ve titizlikle yeniden inceleyerek, zorlu bir filtreden geçirdik. Çok sayıda temasçıyla görüştük, verileri karşılaştırdık. Kitabın ilk satırlarını kaleme almaya başladığım süreç içinde olağanüstü sayıda vakanın “devam etmekte” olduğunu gördüm. Yaşanmakta olan temas olayları, yazılışı süreci içinde kitabın içine girdi, yeni vakalarla metni değiştirdi. Kitap metni adeta her gün güncellenen canlı bir bültene dönüştü.

Birçok temasçının alay edilme veya kariyerlerini kaybetme korkusuyla deneyimlerini –bırakın yakın çevrelerini- kendileriyle bile paylaşmaktan kaçtığını, yaşadıkları sıra dışı deneyimlere hiç kimseyi inandıramama endişesinin psikolojilerini etkilemeye başladığını gördüm. Hepsi mental bakımdan sağlıklı, sosyal ilişkileri düzgün ve farklı mesleklerde de olsalar çoğunluğu başarılı bir iş yaşamının içinde olan bu değerli insanlar, ün veya maddi kazanç sağlamak şöyle dursun, deneyimlerinin saklı kalması konusunda büyük dikkat gösteren bir tutum içindeydiler.

Biraz cesaretlendirme çabası adeta vaka patlamasına götürdü beni... Tüm bunlar, ülkemizde yaşanan olay sayısının Merkez'imize ve bana şahsen ulaşmanın çok üzerinde olduğunu gösterdi.

Yaşadıkları olağandışı deneyimleri bizimle paylaşan temasçılara teşekkürü bir borç biliyorum. Onların misyonlarının sadece yaşadıklarını aktarmakla sınırlı olmayacağına dair veriler ve sezgilerimiz var. Bunları kitabın ilerleyen bölümlerinde bulacaksınız.

Dünya tarihinin en önemli günlerinin tam içindeyiz... Yeni bir kozmik paradigma gezegenimizi ve insan türünü kalıcı olarak dönüştürmek üzere devasa cüssesiyle ufuktan yaklaşıyor...

Kozmik konuklar bu yüzden, bu zamanda buradalar...

*“Yerde ve gökte daha
öyle şeyler var ki,
Horatio,
senin felsefenin
düşlerine bile girmez...”*

*Hamlet,
William Shakespeare*

Birinci Bölüm

Alıkonma Deneyimi

1960'lı yıllardan bu yana dünya gündeminde bulunan alıkonma olayları hiç şüphesiz gezegenimiz tarihinin en karmaşık, en olağanüstü olaylar dizisidir. Sansasyon odaklı medya ve özellikle tabloid gazetelerce başından itibaren kolaylıkla “kaçırılma” olarak etiketlenirilmiş ve ticarileştirilmiş bu olaylar zinciri, sanılanın aksine, bu etiketin çağrıştırdığı anlamın çok ötesinde nitelikler taşımakta, dünya insanlığı yepyeni bir kozmik paradigmanın içine girerken, bizlere, UFO gözlemlerinin sağlayamadığı detaylı ipuçlarını vermektedir.

Popüler medya, tartışmalı ve marjinal olayları ele alırken, sunduğu materyali hafife alma eğilimindedir. UFO'lar ve alıkonma olaylarına ilişkin materyal sığ kitlelere “eğlenceli” veya “aşırı dramatize” şekilde aktarılır. Anomalilerin kitlelere bu şekilde arzı, egemen kültürel yapının sarsılmasına ve dağılmasına engel olur. Her bireyin, kurumun, inanç sisteminin ve bilimsel disiplinin ayrı ayrı konfor alanlarından genel bir konsensüs realitesi oluşturulur. Her birey ve her kurum kendi konfor alanında “güvende” hisseder. Böylelikle statüko korunur.

İnsan doğasında da benzer bir eğilim vardır. İnsanlar, anlayamadıkları fenomenlerin önemini azaltma yollarını ararlar ve bunu kolektif şekilde yaparlar. İnsan psişesi, kendi mental dengesini sarsabilecek olaylardan kaçır. Kaçışın başlıca yöntemleri alaya almak veya bütünüyle yok saymaktır.

Ne var ki, kafalar ne kadar kuma gömülürse gömülsün, olaylar oradadır ve yaşanmaktadır...

Aralarında binlerce kilometre mesafe bulunan ve hiçbir şekilde etkileşim ve temas içinde olmayan bireyler, dünyanın hemen hemen her bölgesinde benzer öyküler anlatıyorlar. Gerçeklik nosyonumuzun dışında yer alan, bu derece karmaşık, detaylı ve travmatik unsurlar, birbirleriyle hiçbir bağlantı kurmamış bu kadar sağlıklı insanın zihninde birdenbire nasıl ortaya çıkmıştır? İnsanlık tarihinde bunun bir benzeri yoktur. Her şeyi bir yana bırakıp, bir an alıkonma fenomeninin “insanların sınırsız hayal gücünden kaynaklandığını” varsaysak dahi son derece önemli bir olayla karşı karşıyayız. Bu kadar insanın aynı öyküyü anlatması, nereden bakarsanız bakın, akıl sınırlarımızı aşan, benzersiz bir olgudur.

Alıkonma olaylarının en ikna edici tarafı, çok detaylı ve birbirine çok benzer verilerdir. Dünyadışı araca alınma süreci, aracın içine giriş-çıkışlar, uygulanan fiziksel ve tıbbi prosedürler, cerrahi tarzdaki aletler, fiziksel izler, dünyadışı varlıkların ve araçların tasvirleri ile alıkonma sonrası temasçıların yaşadığı ruhsal dönüşüm birbiriyle olağanüstü ölçüde örtüşmektedir.

Başlarından geçen alıkonma olaylarını aktaranların, medyada veya sinemada izledikleri kurgulardan etkilenen insanlar oldukları öne sürülmektedir. Ancak ne medyada ne de bu konudaki filmlerde, alıkonanların anlattıkları çok ince detaylar asla görülmemektedir. Filmler genellikle çok yüzeysel ve genel unsurlar sunmaktadır. Yazılı ve görsel medya da her zaman olayları polarize etme (siyah ya da beyaz, iyi veya çok kötü) eğilimindedir. Bu çaba da, açıklayamadığımız olayları basitleştirme eğilimimizden kaynaklanıyor. Oysa gerçekte yaşanmakta olan olaylar son derece kompleks ve çok-boyutlu unsurlar içermektedir.

Aslında bizler “gerçekliği” yapılandırılmış şekilde tanımlayan bir kültüre aidiz. Bu yüzden bilim insanlarımız dahil olmak üzere, çoğunluk “anomali”leri basitleştirilmiş halde anlama/algı-lama eğilimi taşıyor. Zihnimizdeki gerçeklik referanslarımız ve

koşullandırıldığımız temel algı şablonlarımız alıkonma olaylarını kavrayıp anlamlandırmamıza engel oluyor. Zihnimizi daha üst gerçeklik boyutlarına açmadığımız sürece, yaşananları inkâr edip kafamızı kuma gömmeye devam edeceğiz.

Alıkonma olaylarını dünyasal perspektifimizden değerlendirme hatasına düşüyoruz. Dünyadışı varlıkların hareket tarzlarını kendi “rasyonellik” çerçevemize yerleştirmeye ve alıştırdığımız “normlara uygun” bir sebep-sonuç ilişkisi kurmaya çalışıyoruz. Oysa, bu olayları kavrayabilme çabamızda doğru bir yöne ilerleyebilmek için, ne olması gerektiği üzerine değil, ne olup bittiği üzerine odaklanmalıyız.

Sosyolog Ron Westrum, bilimin, ortak bir uzlaşıyla kabul edilmiş kuramlara uymayan, yeni ve devrimsel olguları kabul etmede geniş bir sürece gereksinim duyduğunu söylüyor:

“Bilimin süreci her zaman sosyal olarak kabul edilmiş gerçeklerle çarpıştır. Örneğin 1915’te Alfred Wegener kıtaların kıyılarının fosil kayıtlarını inceleyerek, dünyanın tüm kıtalarının bir zamanlar “Pangaea” adlı tek bir kara parçasından oluştuğunu, kıtaların daha sonra ayrıldığını öne sürmüştü. O dönemde teorisi reddedilmiş, hatta yoğun bir alaycılıkla karşılanmıştı. Daha sonra deniz jeolojisi, paleomanyetizm, jeofizik ve sismolojinin gelişmesiyle teorisinin gerçek olduğu anlaşılmıştı.”

Giordano Bruno 16. yüzyılda, kâinatın bir merkezi bulunmadığını, yıldızların da kendi başlarına birer güneş olduklarını ve etraflarında dönen gezegenlerin olduğunu söyleyince kazığa bağlanarak yakılmıştı.

İngiltere’de 1600 yılından bu yana varlığını sürdüren ve çok önemli bilim insanlarına ev sahipliği yapmış önde gelen bilimsel kurumlardan Royal Society 18. yüzyılın ortalarında meteor taşlarının uzaydan geldiği fikrine şiddetle karşı çıkmış, “gökten düşen taşlar” fikrinin gülünç olduğunu açıklamıştı. Bilim o dönemde “meteor” fikrine tam yarım yüzyıl direnmişti.¹